

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

CXXXI. Quod Clerici Religionis Ministrantium Infirmis in quibusvis
functionibus tam publicis, quam privatis præferantur laicis, etiam
antiquioris professionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](#)

ANNO
1662.

ALEXANDER SEPTIMUS.

177

ANNO
1662.

confuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut, earundem præsentium literarum transumptis manu alicuius Notarii publici subscriptis & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibetur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensaæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 4. Dec. 1662. Pontificatus Nostri Anno octavo.

CXXXI.

Quod Clerici Religionis Ministrantium Infirmis in quibusvis functionibus tam publicis, quam privatis præferantur laicis, etiam antiquioris professionis.

Hæc consuetudo viget in omnibus Religionibus benè ordinatis, vide ad Constitut. 290. Urbani Octavi, Cum sicut.

Edita A. D.
1662.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

ALijs emanavit à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Prepositorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet, Religionis Ministrantium Infirmis. Expositum est Sac. Rit. Congregationis Laicos Religionis Ministrantium Infirmis præsumere sibi præcedentiam deberi à Clericis ejusdem Religionis professione posterioribus, in omnibus, & quibuscumque actibus, tam publicis, quam privatis. Propterea supplicatum fuit declarari, quænam Regula inter ipsos super iure præcedendi servanda sit.

§. 1. Et Sacra eadem Congregatio tollendis diffensionibus præsertim inter Ecclesiasticas personas addicta: ac ne ob præfata contentiones, & lites mutuae inter eos charitatis ardor frigescat: sed omnes in ejusdem charitatis vinculo, & in humilitatis spiritu juxta suam vocationem Deo famulentur, declaravit, Clericos prædictos in quibusvis actibus, & functionibus, tam publicis, quam privatis, Laicis præfatis etiam antiquioris professionis preferendos esse. Die 19. Augusti 1662. I. Episcopus Sabinensis Card. Sacchettus.

§. 2. Cum autem sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius substantia, & observatione Apostolica confirmationis nostræ patrocinio communiri sumoperè desideret. Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunications, suspensionis, & interdicti, alijisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latiss, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie abfolventes, & absolutum fore censes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmutatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore,

fuosque plenarios, & integros effectus, sortiri, & obtainere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandcumque spectabit plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, siveque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauorum Palati Apostolici Auditores judicari, & diffundi debeare, ac irritum & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Clericorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & confuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contraria quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris, die 6. Decemb. 1662. Pontificatus Nostri Anno octavo.

Contraria
derogat.

Dat. P. A. 8.
die 6. Dec.

CXXXII.

Confirmat Constitutionem Capituli Generalis Fratrum Congregationis Discalceatorum Ordinis B. MARIE de Mercede Redemptionis Captivorum circa renunciationem Officiorum Commendatorum, & Rectorum Collegiorum ipsius Congregationis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D.
1662.

Motiva.

ALijs pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Congregationis Fratrum Discalceatorum nuncupat, Ordinis Beatae MARIE de Mercede Redemptionis Captivorum, Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis exposito, quod per Constitutiones dictæ Congregationis, à fœl. rec. Urbano Papa VIII. Prædecessore nostro confirmatas cavebatur exprefsè ad evitandam Constitutionum multitudinem ne in futurum ulla Constitutio approbari, & confirmari posset, nisi in Capitulis Generalibus examinata, & approbata fuisset, quodque pro felici ejusdem Congregationis regimine edita fuerat Constitution, ut Commendatores, & Rectors Collegiorum ipsius Congregationis in medio administrationis suorum officiorum, illa in Diffinitorio Provinciæ renunciare, ac per epistolas pleno Diffinitorio directas rationem Domorum Regularium, quas renuncient, ac Conventualium in eis degentium, necnon pecuniarum, & bonorum ad easdem spectantium reddere deberent, & in potestate Diffinitorio Provinciæ hujusmodi esset, admittere ejusmodi resignaciones, vel illas recusare sicuti ipsi Diffinitorio pro Dei, & Religionis servitio expedire videretur.

§. 1. Et in eadē expositione subjuncto, quod hæc Constitution in quatuor Congregationibus generalibus successivè habitis approbat fuerat, ejusque Procurator Generalis probe concius utilitatis, quæ ex illa prædicta Congregatione provenerat, & proveniebat illam, ac omnia, quæ in illius observatione facta fuerant, & imposterum fierent, auctoritate Apostolica confirmari plurimum desiderabat: emanavit à Congregatione prædictorum Cardinalium decretum, ten. qui sequitur, videlicet.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita attentis,

Decretum
Sac. Congr.

Confirmat
pro rite
rubr.

Decretum
irritans.

&